

Српска Православна Црква својој духовној деци о Васкрсу 2018. године

Иринеј

по милости Божјој Православни Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски, са свим архијерејима Српске Православне Цркве – свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима наше Свете Цркве: благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога, уз радосни васкршњи поздрав:

Христос васкрсе!

Испуни се време вишенедељног Часног поста у коме смо на свакодневним богослужењима – покајањем, исповешћу и сузним молитвама – састрадавали са Господом нашим, пратили крстоваскрсни пут и благодарно клицали: „Слава дуготрпљењу Твоме, Господе!“ Проживљавали смо добровољна страдања, понижења, пљувања и крсну смрт, да бисмо данас, по неизмерној милости Божјој, дочекали Христово славно Васкрсење. Учествујући у овим догађајима, ми кроз њих и живимо, превазилазећи смрт и сваку жалост; јер као што без смрти нема Васкрсења, тако ни без подвига са надом и трпљењем нема утехе. Зато се поклањамо и благодаримо Господу Васкрсом из мртвих, јер је нас, верне Своје, удостојио да будемо причасници Његових чудесних дела, осећајући у нашој души нов живот који побеђује све невоље.

Радосно прослављајмо данашњи светли празник, драга наша децо духовна, јер његова благодат и светлост не долазе од Сунца, нити од анђела, већ од неприступне светлости којом се разгони тама и очи људске сагледавају сву лепоту и склад Божјег света. Само у тој светлости може се јасно сагледати смисао постојања човека и света у достојанству које им по Божјем назначењу припада. На овај дан се, заједно са богоносним оцима Цркве Христове, подсећамо и опомињемо да се узрок и циљ тварне егзистенције налази у Богу. Као сарадник Божји, човек је одговоран не само за себе и свој народ, него за све људе и за све народе, за свеукупну Божју творевину. То је свечовечанска философија којом наша вера живи и делује кроз векове, пројављујући оно што се данас модерно назива „еколошком свешћу“. Зато на данашњи Празник, који јесте оаза мира и радости, ми вршимо духовну смотру, наоружавајући се надом да бисмо уз помоћ свеоружја Божјег, које је у Цркви, издржали све тешкоће и сва искушења, црпећи снагу од Господа који нас храбри речима: „Не бојте се, Ја сам победио свет“ (Јн 16, 33). Васкрсење јесте највећа победа над злом, грехом и смрћу, која нас подсећа да и ми имамо могућност и обавезу да се успротивимо сваком духовном паду и свему што нас онемогућава у идењу за добром, да не очајавамо него да наду своју положимо на Господа, да

бисмо добили Божју благодат и помоћ у свакој тешкоћи. Вера у Васкрслог Богочовека пројављује лековитост пред стихијом пораста депресивности у савременом свету, јер нам, по речима светог Теофана Затворника, дарује могућност да духовним очима „гледамо преко греха и патње“. Ако ли по слабости грешимо, свето Јеванђеље нам поручује: Устани ти који спаваш – у греху – устани и васкрсни из мртвих – покајањем – и обасјаће те Христос (ср. Еф 5, 14).

Како би све довео у првобитни склад и нама људима вратио радост од гледања лица Његова, Сâм Господ из превеликог милосрђа и љубави према нама узима на Себе чудесни подвиг – постаје Богочовек, родивши се од Духа Светога и Марије Дјеве ради нас људи и ради нашега спасења, и „би предан за грехе наше и устаде за оправдање наше“ (Рим 4, 25). Дакле, оправдање наше јесте обожење у Христу Исусу, а радост наша јесте вечна радост и нада Васкрсења, на коме се темељи Символ хришћанске вере, а које собом доноси највећи дар: победу живота над смрћу. Очовечење као почетак домостроја спасења рода људског у Васкрсењу остварује коначно испуњење спасоносног дела које Православна Црква сваке недеље непрекидно прославља. Тако годишњи круг у коме постојимо, по златокрилим речима светог Владике Николаја, није „само једна читуља мртвих“, већ увек отворени динамизам живота који иде у сусрет Христу Који долази. Зато, ко је Христов и назива се хришћанином ослобођен је смрти, јер нас Сâм Господ у то уверава: „Ја сам васкрсење и живот; ко верује у Мене, ако и умре, живеће“ (Јн 11, 25). Овим речима Он нам даје наду на истински живот који је радост наше вере; из њих разумемо да је Његово Васкрсење – наше васкрсење, јер Христос смрћу смрт уништи, дарујући нама живот вечни.

Тај блажени живот, живот са свима светима, почиње већ овде на земљи. За свакога ко душу своју испуни вечном речју Божјом и опрости свима за све, радост и мир почињу овде, у овом животу. Нема човека данас, био он верник или неверник, који не би желео бар за тренутак да учествује у истинској радости. Али, мира и радости ниоткуда. Свуда безизлаз, душа опатуљена у личним тежњама и жељама које происходе из самољубља и саможивости, што доводи до духовне смрти која има за последицу бесциљност и немарност за вечно спасење.

Сведоци смо свеопштег отуђења и раздора, најпре у самој породици, где је заједница међу супружницима све нестабилнија, а међусобно непоштовање родитеља оставља неизбрисиву рану на дечјим душама. Не можемо тражити своја права угрожавајући туђа. Заборављамо да је неопходно поштовати себе и светињу свога тела које је храм Духа Светога (Кор 6, 19), како бисмо могли наћи праву меру свега пролазног, поштовати ближњег, његову слободу, светињу општег и заједничког добра, као и личних потреба.

Стога, децо наша духовна, поштујте и чувајте светињу брака, јер је она темељ здраве и неразориве породице. Чувајте у љубави тајну живота коју је осветио Сâм Бог. Искрена верност и узајамно праштање нека красе сваку нашу породицу која је домаћа Црква. Чедоморство, највећи злочин овога века, најжалост, присутно је и у нашем народу: према статистичким подацима, сваке године у Србији нестаје читав један град. У светлости Христовог Васкрсења свако зачеће, рођење и свако људско биће јесу дар Божји који има

вечни смисао и рађа се за вечност. Износећи пред вас, драга браћо и сестре, искушења читавог човечанства, у очинској љубави молимо вас да се здраво и одговорно владате, искупљујући трезвено и у миру време свога живота „јер су дани зли“ (Еф 5, 16). Помолимо се Господу да завлада мир свуда одакле је протеран, на првом месту у нашим срцима и нашим домовима, али и у целом многострадалном свету!

Ми хришћани не презиремо овај свет и људе. Ми чврсто ходамо на земљи, очију подигнутих ка небу. Поштујући сва људска достигнућа, желимо да се све освети благодаћу и силом Божјом, јер нам Господ поручује: „Ви сте светлост свету“ (Мт 5, 14). Радуйте се пасхалном радошћу, јер Господ жели „да радост наша буде потпуна“ (1. Јн 1, 4). Сигурна је победа са Христом која се постиже благодаћу и нашим трудом да одржимо заповести Боже. Када се човек роди водом и Духом, тада почиње његово васкрсење, које је централна тачка вечнобитија, у коју се сабирају сви елементи помоћу којих долазимо до себепознања и богопознања. Познање Истине, стварне Истине, јесте вера у Васкрсење и радост Васкрсења.

У светлим данима наше радости, ми не заборављамо људски бол, патње и страдања. Не заборављамо ни болесне, старе и изнемогле, оне у сиромаштву, избеглиштву и беди, прогнане и изгнане са својих огњишта. Са вером и надом молимо се да Бог обрише сваку сузу са лица њихових (в. Отк 7, 17). Непрестано састрадавамо са свештенством и монаштвом, са нашим верним народом и децом Косова и Метохије, који су наша савест и без којих је српска духовна свест слаба и ништавна. Окрепљени вашом снагом и одлучношћу, непрестано приносимо коленопреклоне молитве да истрајете и да нам свима Косовски Завет буде мост између небеске и земаљске Србије. Ми не смемо због неправде клонути, не смемо се уплашити, већ се одредити за Царство небеско са светим кнезом Лазаром, који је принео жртву као и ви што данас приносите.

Неправда и злоупотреба добара овога света није мимоишла наш многострадални, али никада погажени и понижени народ који, милошћу Божјом, прославља догодине осам векова самосталности Цркве и државе. То нам даје поуздање и потврду да смо ми народ вођен светима – светим Симеоном, Светим Савом и светим краљем Стефаном Првовенчаним – који за свагда српски народ утемељише на крајеугаоном камену, Васкрслом Христу.

Обраћамо се свим нашим синовима и кћерима, духовној деци наше Цркве, која живе на свим континентима, са којима смо молитвено сједињени, да се са нама радују Васкрсењу Христовом, које нас позива да у љубави и слози, једни са другима, чувамо „јединство духа свезом мира“ (Еф 4, 3).

Желећи вам свако истинско добро, опростивши једни другима, призивамо благодат, мир и силу Васкрслога Христа, да бисмо могли једним устима и једним срцем да кличемо радосно:

Христос васкрсе!

Дано у Патријаршији српској у Београду, о Васкрсу 2018. године.

Ваши молитвеници пред Васкрслим Христом:

АРХИЕПИСКОП ПЕЋКИ,

МИТРОПОЛИТ БЕОГРАДСКО-КАРЛОВАЧКИ
И ПАТРИЈАРХ СРПСКИ **ИРИНЕЈ**

Митрополит црногорско-приморски **АМФИЛОХИЈЕ**
Митрополит загребачко-љубљански **ПОРФИРИЈЕ**
Митрополит дабробосански **ХРИЗОСТОМ**

Епископ шабачки **ЛАВРЕНТИЈЕ**
Епископ сремски **ВАСИЛИЈЕ**
Епископ бањалучки **ЈЕФРЕМ**
Епископ будимски **ЛУКИЈАН**
Епископ банатски **НИКАНОР**
Епископ новиграчаничко-средњезападноамерички **ЛОНГИН**
Епископ канадски **МИТРОФАН**
Епископ бачки **ИРИНЕЈ**
Епископ британско-скандинавски **ДОСИТЕЈ**
Епископ западноевропски **ЛУКА**
Епископ жички **ЈУСТИН**
Епископ врањски **ПАХОМИЈЕ**
Епископ шумадијски **ЈОВАН**
Епископ браничевски **ИГЊАТИЈЕ**
Епископ зворничко-тузлански **ФОТИЈЕ**
Епископ милешевски **АТАНАСИЈЕ**
Епископ будимљанско-никшићки **ЈОАНИКИЈЕ**
Епископ захумско-херцеговачки **ГРИГОРИЈЕ**
Епископ ваљевски **МИЛУТИН**
Епископ рашко-призренски **ТЕОДОСИЈЕ**
Епископ западноамерички **МАКСИМ**
Епископ горњокарловачки **ГЕРАСИМ**
Епископ источноамерички **ИРИНЕЈ**
Епископ крушевачки **ДАВИД**
Епископ славонски **ЈОВАН**
Епископ аустријско-швајцарски **АНДРЕЈ**
Епископ бихаћко-петровачки **СЕРГИЈЕ**
Епископ тимочки **ИЛАРИОН**
Епископ нишки **АРСЕНИЈЕ**
Епископ Митрополије аустралијско-новозеландске **СИЛУАН**
Епископ далматински **НИКОДИМ**
Викарни Епископ моравички **АНТОНИЈЕ**
Викарни Епископ диоклијски **КИРИЛО**

ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА:

Архиепископ охридски и Митрополит скопски **ЈОВАН**

Епископ полошко-кумановски **ЈОАКИМ**

Епископ брегалнички **МАРКО**

Викарни Епископ стобијски **ДАВИД**

Штампа: Издавачка фондација СПЦ Архиепископије београдско-карловачке, Београд, Краља Петра 5